

[Socialministeren.]

for nogle Dage siden har læst den i en Avis. (*Pitzner*: Det har jeg ikke!). Ja, saa i to maaske. Det er dog kun, naar Sagen har staaet lige foran Gennemførelsen, at Regeringsskifte er indtraadt, og da Oppositionen saa voldsomt modsætter sig dette Lovforslag, har det altsaa lange Udsigter med Regeringsskifte. Den konservative Ordfører har netop gennem sin Tale arbejdet stærkt paa at faa Regeringen til at sidde i en uoverskuelig Tid, hvad han sikkert ogsaa i sit Hjerte ønsker.

Den anden konservative Ordfører, Ordføreren for Handelen, det ærede Medlem Hr. Hendriksen, ønskede en særlig Lov for Handelsvirksomhederne. Det havde jeg saamænd ikke noget imod, hvis Forholdet ikke var det, at det saa vilde blive dobbelt saa besværligt at faa Lovforslaget gennemført, som det er, naar vi nøjes med en enkelt Lov. Saa faar man hele Historien om igen. Derfor har jeg foretrukket som det mest praktiske, ogsaa af Hensyn til, at de fleste Bestemmelser er fælles, at samle det i en enkelt Lov. Det ærede Medlem Hr. Hendriksen hævdede, saa vidt jeg forstod ham, at Handelen vilde sabotere Loven, hvis den blev gennemført i denne Skikkelse, og undlade at antage Lærlinge, før de var blevet atten Aar. Ja, det er jo muligt, og det er ogsaa muligt, hvis det sker, at Forholdene i Samfundet bliver saaledes, at det ærede Medlem om nogle Aar vil staa som Ordfører for Samfundets interesserne og paalægge Handelsvirksomhederne i Forhold til deres Størrelse at antage et vist Antal Lærlinge. Det skal jeg ikke kunne drøfte i Dag. Men Samfundet skulde vel ikke være afhængigt af den enkelte handlendes Forgødtbefindende i Spørgsmaal af denne Betydning. I øvrigt fik jeg ikke Indtryk af, at den ærede Ordfører Hr. Hendriksen var inde paa Realiteter eller Enkeltheder, hverken i den gældende Lov eller i det fremlagte Lovforslag. Det ærede Medlem indskrænkede sig til at fremsætte nogle almindelige Betragtninger over, hvor daarlig Tilstanden var under den nuværende Lov, og hvor meget være den vilde blive under den Lov, der tilsigter at forbedre Tilstanden. Disse almindelige Bemærkninger faar staa ved deres Værd — Argumenter var der ikke nogle af, saa vidt jeg kunde forstaa.

Det ærede Medlem Hr. Rager var betænkelig ved Enkeltheder i Formuleringen af § 5. Det kan der selvfølgelig forhandles om. Det ærede Medlem er jo ikke uvidende om, hvor vanskeligt det har været at naa til et Resultat med Hensyn til denne Para-

graf, og hvor mange forskellige Formuleringer jeg har prøvet der, før jeg naaede til det, som jeg mente var det rette. Hvis det ærede Medlem skulde kunne finde noget, der er endnu bedre, skal jeg være meget villig til at drøfte det.

Det ærede Medlem Hr. Rager anmodede mig om her fra Talerstolen at ville stadfæste, at det ikke var Meningen at forhindre, at Læreprøver paa Landet, hvor man allerede har indført saadanne, stadig kan affoldes paa Stedet og ikke i Købstæderne. Saa vidt jeg kan se, er dette i videst muligt Omfang sikret baade ved § 25, Stk. 4, og ved Bemærkningerne til § 25, saa vidt man overhovedet paa Forhaand kan love noget med Hensyn til en saadan Ordning, der jo skal træffes i det enkelte Tilfælde efter Forhandling med Handelsministeren.

Jeg kommer saa til den ærede Ordfører for Retsforbundet Hr. Geert-Jørgensen. Jeg maa sige, at jeg altid er i en mærkelig Spænding, naar denne Ordfører tager Ordet i Sager, der vedrører mig. Denne Spænding eller Nervøsitet giver sig i Regelen Udtryk i, at jeg vædder med mig selv om, hvilket Standpunkt den ærede Ordfører vil tage til vedkommende Sag, og jeg maa sige, at mit bedre Jeg altid taber. Jeg gjorde det ogsaa i Gaar. I Gaar havde jeg paa Forhaand følgende Opfattelse: naar det drejer sig om Retsforbundet, er det jo givet, at saa længe Grundskylden ikke er fuldt gennemført her i Landet — og for Tiden synes man stærkt beskæftiget med at afskaffe den — vil Retsforbundet være det første Parti til at indrømme, at den økonomiske Uretfærdighed i Samfundet giver sig meget stærke Udtryk til Skade for de økonomisk svageste, og derfor vil Retsforbundet gaa ind for en stærk Beskyttelse af disse svage, i hvert Fald saa længe Grundskylden ikke er højere, end den er nu. Men det gik helt anderledes, jeg led et særgeligt Nederlag. Det ærede Medlem hævdede, at dette Lovforslag, der nærede udpræget Mistillid til Forældrene, aldrig burde ophøjes til Lov. Nu vil jeg indrømme, at nogen særlig Tillid til Forældre af den nuværende Generation har jeg ikke nogen særlig Grund til at nære efter alt, hvad jeg kender. Men det er ikke af Hensyn til Mistillid til Forældrene, jeg har fremsat et Forslag til Lærlingelov, men fordi Forholdene for Tiden med den store Arbejdsløshed, og saaledes som Forholdene i det hele taget ligger, maa gøre det klart for enhver, der altsaa ikke er Medlem af Retsforbundet, at Forældrene har en økonomisk meget svag Stilling ved Indgaelse af Lærlingekontrakter. Jeg ved ikke, om det ærede